

(כל הזכויות שמורות)

● **הבעיה הגדולה ביותר העומדת בפני עסקני הבחירות מכל המפלגות: האדישות המוחלטת של הציבור.** שלש מפלגות הפועלים, שישבו יחד בממשלה במשך ארבע השנים, אינן מצליחות למצוא טלעמי מחלוקת ביניהן שיעוררו אפילו הד קלוש בקהל, טובלות מן ההרגשה כי כל מלחמת הבחירות מתקיימת בחלל ריק. תקוות העסקנים: כי הענין הציבורי יגבר לקראת הבחירות לכנסת.

● **גם בצמרת מפא"י גוברת ההכרה כי אין בכוחו של ברגוריון הקשיש להוסיף למשול בפועל.** מכיון שאיש אינו מעז לדרוש את התפטרות ביג"י, מוצאת הכרה זו את ביטויה בנטיה כללית לסדר את הענינים עלידי היברות בצמרת ללא השתתפות ביג"י, המועמד בצורה זו בפני עובדות מוגמרות. אולם ראשי מפא"י מקפידים בכל מקרה כזה על הפיקציה כאילו הם רק ממלאים את רצונו.

● **אפשרות המטרדה את צמרת מפא"י לגבי הבחירות: השליטה הבלעדית כמעט של המפלגה בישובים שבאזורי הפיתוח תצמצם במידה רצינית.** כבר כיום, כשרוב המוסדות השלטוניים באזורים אלה ממונה, ולא נבחר, נתקל שלטון מפא"י בקשיים רציניים מאד. אחת הסיבות: עסקני מפלגות שונות, מן הזתיים ועד מפ"ם ואחדות העבודה, משתפים פעולה זה עם זה, כדי להעמיד מכשולים בפני מפא"י. אפשרות מעשית מאד באזורים אלה: קואליציות מקומיות, על בסיס אישי, אשר לא יתחשבו בהסכמי הקואליציות הכללי-ארציים בין המפלגות. בולטת בין נקודות-תורפה אלה: עירת העולים דימונה.

● **אל תכמה במינויו של שמעון פרס כתת-שר-הבטחון אחרי הבחירות.** מתחרהו הרציני של פרס לתפקיד זה: משה דיין. בעוד אשר לפרס שלושה אויבים-בנפש בצמרת (השרים מאיר וספיר, מזכיר-ההסתדרות לבון), שיאימו בהתפטרות במקרה של מינויו, מסוכסך דיין רק עם לבון, עלול לזכות בתמיכת שאר חברי הצמרת.

מפקחים ערביים נוספים. היו אלה אחד עבול עזי (40), בן הכפר טייבה שבמ-שולש ורעיה זועבי (37), בן למשפחה מור סלמית כבודה בגליל.

היה זה מוכן מאליו כי זועבי, שלמשי פחתו הענפה היו מהלכים רבים במסדרונות הממשל הצבאי בצמרת, יעשה את הכל כדי שנפת-פקוחו הזעירה בחיפה, תוחלף בנפה המכובדת יותר, נפת צרת. ואמנם לפני חודש, החליט משרד החינוך, מסבר כי הפקוח על מורי נפת צרת אינו יעיל מסי-פיק, להעביר את זועבי בעל הדי הקשה לנצרת, להחליפו באבו-ח'ספי הקשיש.

קוד אסור למורים. מעמדו של המור רה הערבי במדינה הוא אחד הקשים ביר-תרי. כי האדם האומר לחנך את הדור הי-ישראלי החש בכפר הערבי אינו — ברוב המקרים — יותר מפקידון ממשלתי זעיר, ההולך יום-יום לבית הספר המסלמי, תוך חשש תמידי מפטריון.

וסיבות לפטריו מורה ערבי יש הרבה. מספיק כי המורה יזכיר את המילה "חופש" או "חרות", כדי שמלשון של מנגנון החושך ימסור לממונים עליו כי אותו מורה מסית את תלמידיו למרד או בגידה. למורים הער-בים בבתי הספר העממיים והתיכוניים ב-ישראל קיים קוד בלתי מוכתב של מלה ב-מונחים, החל מ"מולדת שודדה" וכלה ב-"אדמת אבות". יתר על כן: ספריה-הלימוד הערבית, ששימשו את המורים בתקופת המנדט, צונגרו בקפדנות, טוהרו מכל קטע החשוד בטיפוח הלאומיות הערבית. כך ל-משל, סופק הספר "ההיסטוריה של התקופה

משטחי ארץ-ישראל, שתולקו עלידי ברי-מניה ואחר-כך עלידי האוי"ם, במסגרת תוכ-נית לאיחודה מחדש של ארץ-ישראל, שתפ-תור את בעית הפליטים הערביים, תסלק מן המזרח התיכון את המדינה הדמונית ירדן, ותיצור אזור-חיץ בין מצרים ועיראק." לא היה משום חידוש בהצעה תרותית לאחד את ארץ-ישראל. אולם תוכניתו של בן-יאליעזר היתה שונה לגמרי מתוכניתו מני-היגיו. בעוד שאלה מטיפים בישראל לכיבוש ירדן ב"מבצע-שהורר", זיבר בן-יאליעזר הריפלומטי על פרוציה בין ישראל לבין האזור הערבי, דבריו דמו בצורה חשודה לתוכנית שהוצעה עלידי הפעולה השטית, שגישה למרחב הפוכה מזו של תרות.

לדעות איש אחד הרגיש בכך: עורך-החדשות של העתון חרות. הוא העתיק את הידיעה כולה, במקום צנוע בעמוד הראשון, תחת הכותרת: "בן-יאליעזר מוצא בקנה שלמות הארץ". בגוף הידיעה צוטט במד-לואו הטכס של יו.פ.י. על נאומו של בן-יאליעזר בניו-יורק, אך מילה אחת הושמטה. במיבצע-שהורר גועז שיתרר העורך את דברי בן-יאליעזר מרעיון פרוציה.

עיריות

רקס בראש העין

המהפכה תוכננה עד אחרון פרטיה. שלמה צפר, ראש מועצת ראש העין, הצטרף ל-ארבעת חברי האופוזיציה הימנית במועצה, הותיר את ארבעת חבריו לרשימה במיעוט. השלטון במועצה, שהיה עד התאריך הגורלי כידי מפא"י, המפלגה שעמדה מאחורי רשי-מת בני תימן, עבר לסיעה היריבה.

אולם צפר שהפך את עורו המפלגתי, לא הספק בתדהמת חבריו לשעבר. הוא החליט כי לפחות שניים מהם, משה ושלמה זכריה, שזממו קודם לכן, בחשאי, את הדחתו, לא יוסיפו לשבת עמו יחד באותה מועצה.

לעזרתו לא בעד עיף קטן בחוק השלטון המקומי, האומר כי חבר מועצה, הנעדר משיבות המועצה חמש פעמים ללא הסבר מתקבל על הדעת, יסולק מתפקידו.

משחק לודיני במועצה. ישיבות המועצה הפכו מתודש אוגוסט 1957, לז-חלה מהפכת החצר הפתאומית, למשחק לויני מרתק. צפר, שנחלק בכל ישיבה ר-ישיבה בבקורת קטלנית של חבריו לשעבר, היה בוחר מועדים בלתי מתקבלים על ה-דעת לכנס ישיבות במועצה, דוחה את הישיבות בימים שנראו רציניים למתנגדיו.

הוא הצליח להשיג לבסוף את שלו. בגלל סיבות משפחתיות שונות נעדרו מת-נגדיו הראשיים מהמקום לשבועיים. צפר כינס את המועצה בתקופה זו שלוש פע-מים לאחר שהישיבות הקודמות, בתאריכים נוחים לנאשמים, לא כונסו כלל. מאחר שצפר זקף לזכותו שתי העדרויות קודמות של יריביו, בהן לא הגיעו ההזמנות לישיבות לידי השניים, קבלו משה ושלמה זכריה ב-3.9.1958 הודעות זהות. נמסר להם כי הם חרלו להיות חברי מועצה, התבקשו לפנות את מקומותיהם לשניים הבאים אחר-יהם בתור.

השניים ערערו אצל הממונה על המחוז, הצהירו כי לא הוזמנו כלל לשלוש מתוך חמש הישיבות מן נעדרו. צפר סתר את דבריהם, הגיש בפני הממונה על המחוז את עזותו של עובד המועצה, שהצהיר ב-ש-בועה כי מסר את ההזמנות לידיה של אשתו של שלמה זכריה.

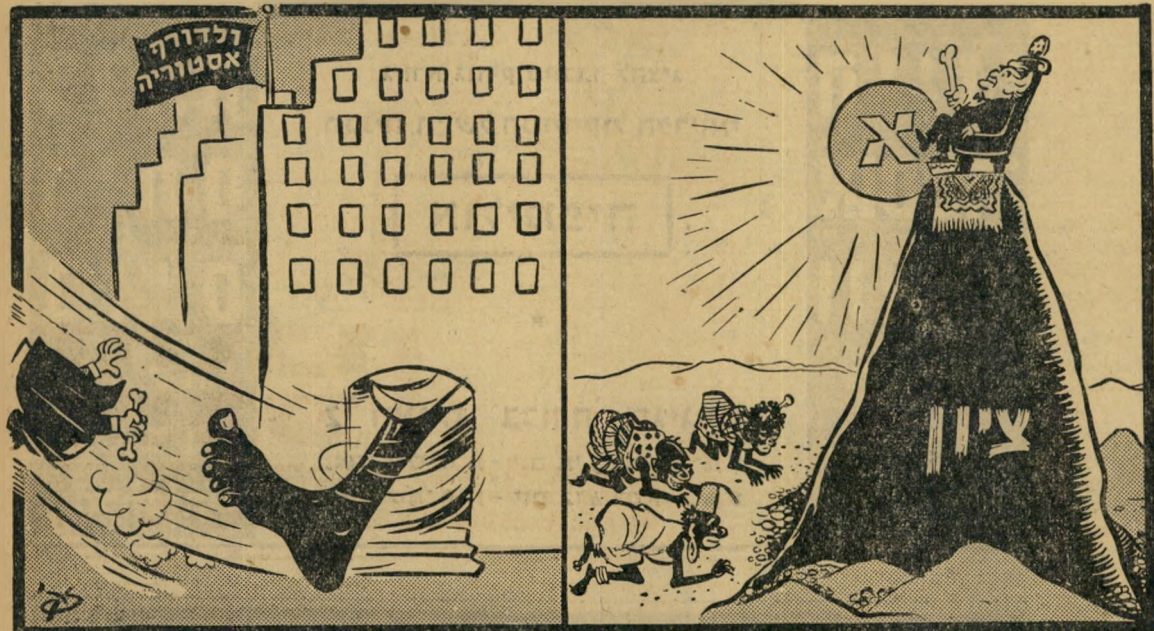
השליח פועל. אולם היה זה נצחון מוקדם. מפא"י, שדעתה לא היתה נוחה כלל מגיבול תכסיסה עלידי מתנגדיה, נתנה את גיבויה הערכה משפטיה ממושכת של שני המסולקים. לשבוע, לאחר שבקשת משה ושלמה זכריה הגיעה עד בית-הדין העליון בירושלים, קבע בית-הדין כי לפחות בשני מקרים לא הגיעו ההזמנות לידם. הוברר ללא כל-ספק, כי אשת המבקש שלמה זכריה, שלמי הודעת שליח ראש המועצה נמסרו ההזמנות לידיה, לא היתה כלל במקום, שהתה אצל הוריה במגדליה.

חינוך

הרעיון הערבי

עד לפני ארבע שנים היה חנא חאגי (60), הידוע בפי ידידיו הרבים יותר כאבו-ח'ספי, מפקח החינוך הערבי היחידי בארץ. 250 מורים שפעלו תחת פיקוחו בנפת צרת, ראו במפקח הקשיש, שסיים את האוניבר-סיטה האמריקאית בבירות, את אביהם ר-מושיעים. כי בניגוד למחוזות אחרים ביש-ראל, בהם נחשב המורה הערבי כבוגד ומ-רגל בפרוטציה, זכו מוריה של אבו-ח'ספי ליחס הוגן.

לפני ארבע שנים מינה משרד החינוך שני

החזון המשיחי — והמציאות

● **גולדה מאיר עשויה להישאר בממשלה גם במקרה שאכא אבן יתמנה כשר-החוץ הבא.** גולדה, שאינה יהירה מדי כדי להסתפק בתפקיד פחות מרכזי, עשויה לקבל חזרה לידיה את משרד העבודה, אשר פקידיו הבכירים לא פסקו מלראות בה את השר האידיאלי למשרד.

● **במקרה זה, יגברו מאד סיכווי של שרי-העבודה הנוכחי, מרכזי נמיר, לעמוד בראש רשימת מפא"י לבחירות העירוניות בתל-אביב.** מתחרהו הוודאי לתפקיד זה, בראש רשימת הציונים-הכלליים: ראש-העיר הנוכחי חיים לבנון.

● **גם הנציב הבא של מנגנון המדינה יהיה מיוצאי גרמניה.** הירוש המיועד של רוזוילי: צעיר בעל נסיון רב בכוח-אדם, הממלא כעת תפקיד רט באחד השרותים החשובים של המדינה.

● **מפא"י תתחיל גם היא להוציא ספרים בערבית,** כדי להוציא מונופולין זה מידי מפ"ם, שנשללה לידיה יוזמה זו לפני זמן-מה, זכתה הודות לה לאהדה מסוימת ברחוב הערבי, המנותק מייבוא ספרים מארצות ערב, טובל ממחסור ממאיר בחומר-קריאה.

● **אלה שנבחנו השנה בבחינות בגרות אקסטרניות, יצטרכו כנראה, לעבור בחינות אלה מחדש.** אחרי גילוי פרשת קנית שאלוני הבחינות, התברר כי קרוב ל-60 איש מבין הנבחנים ראו בחנני הפיקוח והתנין לבחירות. המשטר חזקת את כל הבחינות, חלקם במכונת אמת, כדי לברר מי מהנבחנים היה בין קוני הבחינות. בית-דין מעונין משרד החינוך בהשתקת הפרשה שפירסומה בחוץ לארץ עלול להוריד את האמון בתעודת הבגרות הישראלית.

● **תוספת יוקרה-מהחיה תעלה.** בניגוד לנוהג המקובל לאחרונה, תימנע הממשלה ממניפולציות של מחירים, אשר לפיהם נקבע מדד יוקרה-מהחיה, והיוצרים גובה מזויף של האינדקס, תאפשר עלית-שכר לשכירים לפני הבחירות.

החדשה, שנכתב ב-1945 עלידי רפיק תמי מו, למורים הערביים רק אחרי שתמישים הדפים הדנים בהיסטוריה הערבית בת זמ-נו, נגזרו מתוכו במשרד החינוך.

נקל על כל להבין את התמיהה הכללית שעוררה התגובה הספונטנית של מורי צרת על סילוקו של מפקחם האהוב. מכתב, ש-הכיל למעלה ממאתים חתימות של מורי נפת צרת, תבע משרד החינוך לבטל את החלטתו. נציג מורי נצרת בהסתדרות ה-מורים, סלים חופיק, מנהל בית ספר עממי בנצרת ופליט ממגידל, העלה את הסילוק ב-מרכז ההסתדרות, וזה לגיבויו מלא של חבריו התל-אביבים.

מכות רצח בסימטה. המעשה הספוני טאני של המורים הערביים עורר גל אהדה בנצרת. היחידים שלא היו שבעי זרעון מהמעשה המלוכד היו בני משפחת זועבי עצמם. לא בתקופת המנדט ולא בתקופת הממשל הצבאי לא היה זה נוהג כי אורח ערבי פשוט יכנה את פי המשפחה חביבת המושל. אולם כרגה מבצע ספונטאני של מאות מורים, היו גם בני המשפחה התקיפה חסרי-אונים.

בשבוע שעבר, בעוד שבקשת מאות ה-מורים הערביים מתבררת במשרד החינוך בירושלים, הותקף סלים חופיק, נציג ה-מורים מנצרת, עלידי חילל זועבי, אחד מבני משפחת זועבי, העובד כפקיד במחלקת הרש-יונות של הממשל הצבאי, בסימטה צדדית, הוכה עלידי מכות רצח. רק התערבותם של עוברים ושבים שנקלעו במקרה למקום הצילה את חייו של הנציג המתמרד.

בשבוע שעבר, בעוד שבקשת מאות ה-מורים הערביים מתבררת במשרד החינוך בירושלים, הותקף סלים חופיק, נציג ה-מורים מנצרת, עלידי חילל זועבי, אחד מבני משפחת זועבי, העובד כפקיד במחלקת הרש-יונות של הממשל הצבאי, בסימטה צדדית, הוכה עלידי מכות רצח. רק התערבותם של עוברים ושבים שנקלעו במקרה למקום הצילה את חייו של הנציג המתמרד.

בשבוע שעבר, בעוד שבקשת מאות ה-מורים הערביים מתבררת במשרד החינוך בירושלים, הותקף סלים חופיק, נציג ה-מורים מנצרת, עלידי חילל זועבי, אחד מבני משפחת זועבי, העובד כפקיד במחלקת הרש-יונות של הממשל הצבאי, בסימטה צדדית, הוכה עלידי מכות רצח. רק התערבותם של עוברים ושבים שנקלעו במקרה למקום הצילה את חייו של הנציג המתמרד.

בשבוע שעבר, בעוד שבקשת מאות ה-מורים הערביים מתבררת במשרד החינוך בירושלים, הותקף סלים חופיק, נציג ה-מורים מנצרת, עלידי חילל זועבי, אחד מבני משפחת זועבי, העובד כפקיד במחלקת הרש-יונות של הממשל הצבאי, בסימטה צדדית, הוכה עלידי מכות רצח. רק התערבותם של עוברים ושבים שנקלעו במקרה למקום הצילה את חייו של הנציג המתמרד.

בשבוע שעבר, בעוד שבקשת מאות ה-מורים הערביים מתבררת במשרד החינוך בירושלים, הותקף סלים חופיק, נציג ה-מורים מנצרת, עלידי חילל זועבי, אחד מבני משפחת זועבי, העובד כפקיד במחלקת הרש-יונות של הממשל הצבאי, בסימטה צדדית, הוכה עלידי מכות רצח. רק התערבותם של עוברים ושבים שנקלעו במקרה למקום הצילה את חייו של הנציג המתמרד.

בשבוע שעבר, בעוד שבקשת מאות ה-מורים הערביים מתבררת במשרד החינוך בירושלים, הותקף סלים חופיק, נציג ה-מורים מנצרת, עלידי חילל זועבי, אחד מבני משפחת זועבי, העובד כפקיד במחלקת הרש-יונות של הממשל הצבאי, בסימטה צדדית, הוכה עלידי מכות רצח. רק התערבותם של עוברים ושבים שנקלעו במקרה למקום הצילה את חייו של הנציג המתמרד.